

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB31 : 1854

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB31 : 1854", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2009 , s. 85.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb31-txt-shoot-n64.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 26

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB31:64

#

Guds-Ord.

Dette Guds Ord indeholder ganske simplement Guds
Villie og Befalinger til os –

– og det omgaaes vi saa saaledes, at vi lade som var
Alt i sin Orden, vi har Guds Ord, er et christent Folk o:
s: v: – og det Eneste der egl. beskjeftiger os er det
Kunstneriske, det Videnskabelige.

Det er dog i Grunden en mageløs Uforskammethed.

Og dog er det saa. Medens Præsterne concurrere om,
hvo der kan skrive det deiligste Sprog, medens
Journaler og Tidsskrifter med dyb Alvor recensere det
Kunstneriske ved Sproget, Fremstillingen o: s: v: – er
det, som aldeles bragt i Glemme, at det jo er derefter
vi skulle handle, at Gud egl. ikke har ladet sit Ord
forkynde som Stile-Opgave, for at see, hvo der
smagfuldest kunne fremstille det – det er saa aldeles
bragt i Glemme, at man egl. vilde finde det latterligt,
om En for Alvor sagde det. For Alvor, det vil sige, paa
andet Sted end i en Kirke eller i en Prædiken; thi ved
at siges der, bliver det ikke Alvor, men gaaer
naturligviis ind under Kunstkritik, om det er smagfuldt
udtrykt.